

Μόλις ὁ Γωτιέ ἔμεινε μόνος, περικυκλώθη ὑπὸ πλήθους περιέργων, οἵτινες τὸν ἠρώτησαν ἂν ἐγνώριζε τὸν ἄνθρωπον μεθ' οὗ συνδιελέγετο τόσον οἰκείως πρὸ ὀλίγου.

— Καθόλου, ἀπήντησεν ἀφελῶς. Οὐδέποτε εἶδον τὸν κύριον αὐτὸν πρὶν ἢ ἡ τύχη μᾶς φέρῃ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ καθίσματος. Πᾶν ὅ τι ἤξεύρω καὶ δύναμαι νὰ εἶπω εἶναι ὅτι μοι ἐσχάτη ἐξαίρετος καὶ εὐγενέστατος ἄνθρωπος.

— Ἀλλ' εἶναι ὁ βασιλεὺς Γουλλιέλμος; ἀνεφώνησαν πολλοί. Καὶ τί σὰς ἔλεγε λοιπόν;

Ὁ γέρων ἐπταμάτησε δι' ἐνὸς σοφαροῦ βλέμματος τοὺς ἀδιακρίτως ἐρωτήσαντας, καὶ τοὺς ἔστρεψεν ἀποτόμως τὰ νῶτα.

Ἐπιστρέφων εἰς τὸν οἶκόν του, ἦτο ἐν μεγίστῃ ἀμηχανίᾳ. Ἐσκέπτετο μήπως ἐν τῇ σειρά τῆς συνομιλίας, τὸν διέφυγε προσβλητικὴ τις ἔκφρασις. Ἡ ἀνησυχία του δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολὺ. Μόλις διέβη τὸ κατώφλιον τῆς θύρας του εἰς διαγγελεὺς παρουσιάσθη ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως. Ἦλθε νὰ τῷ ἀναγγεῖλῃ ὅτι ἡδύνατο ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ νὰ διαμείνῃ ἐν Βρυξέλλαις. Ἡ Α. Μ. Γουλλιέλμος ὁ Α' ἀπεσχίσε νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν χάριν ταύτην ἐφ' ὅλων τῶν γάλλων προγεγραμμένων τῶν καταφυγόντων εἰς τὰ κράτη του.

Τὴν ἐπομένην τετάρτην, ὁ Γωτιέ προσῆλθεν εἰς τὸν βασιλέα. Ὁ Γουλλιέλμος ἐμειδίασε παρατηρήσας αὐτόν.

— Μεγαλειότατε, εἶπεν ὁ γέρων δημοκρατικὸς ὑποκλινόμενος ὁ φόβος μήπως φανῶ ἀχάριστος μὲ ἔφευεν ἐνώπιόν σας.

— Κάλλιστα, κύριε. Ἐλπίζω ὅτι συνδιηλλάχθητε ὀλίγον μὲ τοὺς βασιλεῖς. Βλέπετε; δὲν εἶναι τόσον κακεντρεχεῖς ὅπως οἱ κύριοι δημοκρατικοὶ ἀρέσκονται νὰ λέγωσι. Ἀλλὰ τοὺς δίδετε πάντοτε ἄδικον ὅ τι καὶ ἂν πράξωσι καὶ μόνον διότι εἶναι βασιλεῖς τοὺς καταδικάζετε ἀνεκκλήτως καὶ ἀνευ ἀναβολῆς.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Αἱ ἐν τῷ χωρίῳ τῆς Ἀττικῆς Σπάρτα γενόμεναι ἀνασκαφαὶ ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ἐν τῷ εὐρεθέντι ἐκεῖ κτιστῷ τάφῳ ἤγαγον εἰς φῶς πάμπολλα ἀντικείμενα ἀρχαῖα τέχνης περιεργότατα πολλὴν τὴν σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὰ Μυκηναῖα. Ταῦτα δ' εἰσὶ 60 περίπου εἰδῶν διαφόρων καὶ ἀποτελοῦσι σύνολον χιλίων καὶ ἑπὶ πρῶμάτων ἐκ χρυσοῦ ὕαλου καὶ ἐλέφαντος. Λεπτομερὲς τῶν ἀνευρεθέντων περιγραφή θὰ καταχωρισθῇ ἐν τῷ κατὰ μῆνα Αὐγούστου ἐκδοθησομένῳ διπλῷ τεύχει τοῦ Ἀθηναίου. Ὁ τάφος προφανῶς ἐκυλήθη ἐν ἀρχαίᾳ ἐποχῇ διὰ τοῦτο καὶ ὀλίγα εἰσὶ τὰ εὐρεθέντα

χρυσά ἀντικείμενα. Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ θὰ ἐξακολουθήσωσιν αἱ ἀνασκαφαὶ ἐν τῷ λόφῳ ὅπου πολλοὶ τοιοῦτοι κτιστοὶ ὑπάρχουσι τάφοι.

— Αἱ ἐν Ἀθήνῃ ἀνασκαφαὶ αἱ γινόμεναι ὑπὲρ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ κ. Θωμᾶ Ὁμόλ, διεκόπησαν ἕνεκα τοῦ θεροῦς. Ἀνευρέθησαν δ' εἰς φῶς διάφορα σπουδαιότατα ἀντικείμενα καὶ ἰδίως ἐπιγραφαὶ ὧν λεπτομερῆ ἐκθεσὶν θὰ δημοσιεύσῃ αὐτὸς ὁ κ. Ὁμόλ.

— Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 21 Ἀπριλίου ἐνεστῶτος ἔτους ἐξελέχθησαν μέλη τακτικά τοῦ Γερμανικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου, κατὰ πρότασιν τοῦ τμήματος Ἀθηνῶν οἱ κκ. Ἰούλιος Σμίθ, Π. Λάμπρος, Θ. Χελδερτς καὶ Ε. Λόλλιγκ, ἀντεπιστέλλοντα δὲ οἱ κκ. Κ. Μυλωνᾶς, Ἑρ. Σλείμαν, Μ. Δέφφνερ, Ἑρ. Ὁβεργ, Ρ. Βάιλ ἐν Ἀθήναις καὶ Α. Παπαδόπουλος Κερκυρᾶς ἐν Σμύρῃ. Ὁ κ. Ἰω. Ρωμανὸς ἐν Κερκύρᾳ τέως ἀντεπιστέλλον μέλος προεδρεύσθαι εἰς τακτικόν.

— Γενομένου λόγου ἐν τῇ ἐν Παρίσις Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἐπιγραφῶν περὶ τῆς ψευδοῦς διαδοθείσης εἰδήσεως τῆς ἀνευρέσεως ἐν Μήλῳ ἑνὸς τῶν ἑλλειπόντων βραχιόνων τῆς Μηλίας Ἀφροδίτης, ὁ κ. Ραβαισὼν διευθυντὴς τοῦ ἀρχαιολογικοῦ τμήματος τοῦ Λούβρου ἐγκύβηκε εἰδικῶς εἰς τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος τῶν βραχιόνων τῆς Ἀφροδίτης, ἐδήλωσε ῥητῶς ὅτι οἱ δύο βραχίονες ἀπωλέσθησαν πρὸ 1200 ἐτῶν, ὅτε ἡ Ἀφροδίτη ἀνακετέθη ἐν τῇ κοιλότητι ἐξ ἧς ἐξήχθη τῷ 1820.

— Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 8 Ἰουνίου τῆς ἐν Παρίσις Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιγραφῶν, ἀπεφασίσθη ὅπως οἱ ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἀνατολῇ ἀπεσταλμένοι τῆς Γαλλίας εἴτε ἐπιστήμονες εἴτε διπλωματικοὶ ὑπ' ἄλληλοι λαμβάνοντες ἀποστέλλωσιν ἑκτυπὰ καὶ φωτογραφίαις πρὸς τῶν ἀνακαλυπτομένων σπουδαίων ἐπιγραφῶν καὶ ἀρχαιοτήτων.

— Προσεχῶς ἐκδοθήσεται ἐν Λονδίνῳ ἡ περὶ Κύπρου συγγραφὴ τοῦ στρατηγοῦ Κερνόλκ Κύνρος, ἀρχαῖαι αὐτῆς πόλεις τύμβοι καὶ ναοί. Περιέχει δὲ περιγραφὴν τῶν τῆς νήσου ἀπὸ τῶν προϊστορικῶν χρόνων, καὶ ἐν παραρτήματι κατ' ἄλογον εἰκονογραφικὸν τῶν ἐν Κυρίῳ τὸ λήξαν ἔτος ἀνακαλυφθέντων, μετὰ περιγραφῆς ἀγγείων καὶ σειρᾶς ἐπιγραφῶν Φοινικικῶν, Ἑλληνικῶν καὶ Ἀσσυριακῶν. Προστίθεται δὲ καὶ ἐκθεσις περὶ τῆς ἐνεστώσης τῶν Κυπρίων καταστάσεως.

ΡΩΜΑΪΚΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

ΠΙΝΑΞ ΤΗΣ ALJUSTREL. Καὶ ἕτερος χάλκινος ἐνεπίγραφος πίναξ ἀνευρέθη ἐν τῇ Ἰβηρικῇ Χερσονήσῳ (τὸν Μάιον τοῦ 1876), ἀλλ' ἐν Πορτογαλίᾳ οὗτος, ἐνθα ἀπὸ τοῦ 1559, ἔτε ἀνεσκέφη τὸ Jusjurandum Aritiensium, οὗ-

δεμία είχε γείνει αξία λόγου αρχαιολογική αποκάλυψις, ἐν ᾧ τῆς Ἰσπανίας τὸ ἔδαφος μᾶς ἔδωκε τῷ 1732 τὴν *Legem Juliam municipalem*, τῷ 1851 τοὺς πίνακας τῆς Μελάνιας καὶ ἐσχάτως τοὺς τῆς Ὀσσούνας, περὶ ὧν εἶπομεν ἐν σελ. 381 τοῦ *Παρνασσού*. Ἔχει ὁ πίναξ τῆς *Aljustrel* (οὕτω κληθεὶς διότι εὗρέθη ἐν τῷ ὁμωνύμῳ μεταλλεῖῳ χαλκοῦ) πᾶχος 8—13 ὑποχιλιμέτρων, ὕψος 72 ὑφεκτομέτρων καὶ πλάτος 53. Εἶνε ὡς φαίνεται ὁ τρίτος μακρᾶς σειρᾶς, ἐπιγράφεται δὲ ἀμφοτέρωθεν καὶ αἱ δύο δὲ ἐπιγραφαὶ λέγουσι τὰ αὐτὰ μὲ μακρᾶς μόνον διαφορᾶς, ἁδῆλον διὰ τί. Τὸν ἀνάγνωσιν οἱ ἐπζητούντες εἰς τοὺς μετὰ τὸ Οὐεσπασιανοῦ καὶ Διοκλητιανοῦ χρόνους. Τὸ περιεχόμενον τοῦ εἶνε διατάξεις κανονίζουσαι τὰ τοῦ συνακτισμοῦ, ὃς ἐκαλεῖτο *Vicus Vipascensis*, καὶ τὰ τῆς ἐξορύξεως τῶν ἐκεῖ μετέλλων. Ὁ ἐπιθυμῶν πλείονα περὶ τοῦ εὐρήματος παρκέμπεται εἰς τὸ *Journal des Savants* τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους.

ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΠΟΜΠΗΙΑΝΟΥ ΤΡΑΠΕΖΙΤΟΥ. Γνωρίζουσιν οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται ὅτι τῇ 3 καὶ 5 Ἰουλίου τοῦ 1876 ἀνεκαλύφθη ἐν Πομπηίᾳ κιβώτιον περιέχον ἐν κηρίναις θέλτοις τὰς ἀποδείξεις τραπεζίτου τινὸς Δευκίου Κικιλίου Σεκούνδου τοῦνομα. Ὅσαι τῶν ἀποδείξεων τούτων ἐγένετο δυνατόν μετὰ πολλοὺς μόχθους ὡς ἀναγνωσθῶσιν ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ γ' τόμῳ τῆς 6' σειρᾶς τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἀκαδημίας de' Lineei, ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν *le Tavollette cerate di Pompei* ὑπὸ τοῦ Ἐφόρου τοῦ ἐν Νεαπόλει μουσείου Κ. Ἰουλίου δὲ Πέτρου. Ἐπ' ἐσχάτων δὲ ὁ Μόρτεν ἐδημοσίευσεν καὶ ἄλλην περὶ αὐτῶν πραγματείαν ἐν τῷ *Hermes* (τόμ. 1Β' σελ. 88—111), ἐν ᾗ σοφώτατα καταδεικνύει τὸ πόσον τὰ μικρὰ ἐκάνα μνημεῖα συντελοῦσιν εἰς γνῶσιν διατάξεων τινῶν τοῦ Ῥωμαικοῦ δικαίου καὶ καθ' ὅλου τοῦ Ῥωμαικοῦ βίου.

ΤΥΡΡΗΝΙΚΟΝ ΚΑΤΟΠΤΡΟΝ. Κότοπτρον σπουδαιότατον διὰ τε τὴν τεχνουργίαν καὶ τὴν σύνθεσιν καὶ τὸ νέον τῆς παραστάσεως ἀνευρέθη μηνὶ Ἀπριλίῳ τοῦ 1876 παρὰ τὸν ἐν ἔτει 1863 ἀνασκαφέντα τάφον Golini ἐν Orvieto, εἰς ὃν περιείχοντο γραφαί, περὶ τῶν ὁποίων ἐπραγματεύθη ὁ κόμης Montefiascone. Τὰ ἐπὶ τοῦ τυρρηνικοῦ τούτου κατόπτρου εἰκονιζόμενα πρόσωπα εἶνε ὁ Τυνδάρειος, ἡ Ἀφροδίτη, ἡ Ἀθήνα, ὁ Κέστωρ, ὁ Πολυδεύκης, ἡ Ἑλένη, μετὰ ἑτρουσκικῶν ἐπιγραφῶν. Περιγραφὴ καὶ εἰκόνισμα τοῦ κατόπτρου ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ α' φυλλ. τοῦ ἔτους 1877 τῆς *Gazette archéologique*.

Ο ΘΗΕΑΥΡΟΣ ΤΗΣ ΠΡΑΙΝΕΣΤΟΥ. Ἀναγράφομεν καὶ ἡμεῖς ἐκ τῆς Ἀρχαιολ. Ἐπιθεωρήσεως τῶν Παρισίων ὅτι ἀπεκαλύφθη ἐναγχος ἐν Πραϊνέστῳ, τῇ

σημερινῇ Παλεστρίνᾳ, Οησαυρός, ὅστις ὄχι μόνον καθ' ἑαυτὸν μεγάλην ἔχει τὴν ἀξίαν, ἀλλὰ καὶ πλεῖστον συντελεῖ εἰς τὴν ὑπὸ ἱστορικὴν ἑποψὴν διαλεύκανσιν τῶν μεταξὺ Ἀσσυρίας, Αἰγύπτου καὶ Ἑλλάδος σχέσεων καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῶν διαφόρων τοῦ πολιτισμοῦ φάσεων περὶ τὴν λεκάνην τῆς Μεσογείου.

Ἡ Πραινεστός εἶνε ὡς γνωστὸν ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων τῆς Ἰταλίας πόλεως, πρὸ τοῦ χτισθῆ ἀκόρῃ ἡ Ῥώμη ἐξασπλεύετο καὶ ἦτο πρωτεύουσα τῶν Αἰκῶν. Κατὰ τὸ ἔτος 1777 ἀνεσκήφηται ἐκεῖ τὰ καλούμενα Χρονικά τῆς Πραινεστού (fasti praenestini), ἐπὶ δὲ φαίνονται ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ τὰ ἔχνη κυκλωπείου τείχους, ἐρείπια ἐπαύλεως Ἀντωνίου τοῦ Εὐσεβοῦς, ναοῦ τῆς Τύχης, ἐν ᾧ ἦν καὶ περικαλέστατον μουσιακὸν μετανεχθὲν εἰς τὸ ἐν Ῥώμῃ μέγαρον Barberini.

Ἐν τῷ μέσῳ πεδίου, ὃ καλύπτουσιν ἐλαιῶνες καὶ ἀμπέλωνες, παρὰ τὰς ὑπηρείας τῶν λόφων, ἐφ' ὧν κεῖται ἡ Παλεστρίνα, οἱ ἀρχαιολόγοι ΚΚ. Φρολάνος καὶ Βερναρδίνης ἀνεκάλυψαν τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος Οησαυρόν, ὅστις εἶνε κάλλιστος διατετηρημένος ἀνὴρ καὶ χρονολογεῖται ἀπὸ 3 χιλιάδων ἐτῶν. Ἦτο δὲ κεκρυμμένος ἐν τῷ ὄρει, ὃν νομίζουσιν ἀνήκοντα εἰς τινὰ τῆς Συλλουίκας γενεᾶς, πρόγονοι τοῦ Ῥωμύλου καὶ βασιλεῖα τῆς Ἀλβας.

Ὁ τάφος ἔχει σχῆμα ὀρθογωνικὸν εἶνε δ' ὠρυγμένος ἐν τῇ γῇ εἰς δύο μέτρων βάθος ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας. Ἐχει μῆκος 5μ., 45 καὶ πλάτος 3μ., 92.

Μεταξὺ τῶν ἐξεῖθεν ἐξαχθέντων προγυμμάτων ἀναφέρεται πλᾶξ ὀλόχρυσος χρησιμεύουσα ὡς ἐπιτηθεῖον καὶ ἔχουσα ἐν μικροτεχνίᾳ 131 ἀνέγλυφον ἀγαλμάτια, λέοντας, ἵππους, χιμαιράς, ζῶα κλ. τέλεια ἐν ταῖς λεπτομερείαις καὶ τόσον καλῶς διαμορφωμένα ὡς ἂν ἦσαν φυσικοῦ μεγέθους. Παράλειποντες τῆς πλακῆς τὴν περικιτέρω περιγραφὴν, λέγομεν καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀντικειμένων τῶν ἀνευρεθέντων, οἷον πορπῶν τέχνης ἀρίστης, τριῶν κυλίνδρων λίαν κοσμημένων, κομβίων, κοσμημάτων, ποτηρίου ἐν σχήματι ὄου κλ. Πάντα πλούσια καὶ καλὰ καὶ ἀρίστης καὶ λεπτοτάτης τέχνης.

Καὶ ἀργυρᾷ δὲ σκεύη ἱκανὰ εὐρέθησαν καὶ ἐξ ἐλέφαντος κοσμήματα καὶ πικνοπλίκ ἐκ στρογγύλων χαλκίων ἀσπίδων καὶ λόγχαι καὶ σπάθαι καὶ μάχαιραι καὶ τρίποδες καὶ κλίνη νεκρική κλ.

Ἐφ' ἑνὸς τῶν ἀργυρῶν ἀγγείων εἰκονίζεται ἡ ἐμβληματικὴ τοῦ Ἡλίου λέμβος καὶ ὁ Ὅσιρις καὶ ὁ Φρᾶ καὶ ἄλλα τῶν Αἰγυπτίων θεότητες καὶ ἐν τῷ μέσῳ ἐπιγραφὴν λέγουσαν, ὡς φαίνεται, τοῦ τεχνίτου τὸ ὄνομα, οὕτως· Esmunie ar ben' asta.

Πάντα ταῦτα πιθανώτατα ἀνακτέα εἰς ἐκείνους τοὺς χρόνους, καθ' οὓς ἰσχυρῶς ἐπέδρα ἐν Τυρρηνίᾳ καὶ ἐν τῷ Λατίῳ ὁ αἰγυπτιακὸς καὶ ἀσσυριακὸς πολιτισμός. Ἠγόρασε δὲ πάντα ταῦτα ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις ἀντὶ 80,000 φρ., μετήνεγκε δ' αὐτὰ εἰς Ῥώμην, ἐνθα πρόκειται νὰ κατατεθῶσιν ἐν τῷ μουσεῖῳ Κίρχνερ.